

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **K. A.**
státní příslušnost Republika Uzbekistán
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2018, č. j. MV-79816-6/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný změnil výrok rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 22. 1. 2018, č. j. OAM-17575-13/ZM-2017, tak, že *„žádost se zamítá a doba platnosti zaměstnanecké karty se podle ustanovení § 44a odst. 10 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56*

odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 14. 8. 2017, neprodlužuje, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu účastníka na území.“

2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Žalobci byla vydána zaměstnanecká karta ve smyslu § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s platností od 13. 8. 2015 do 12. 8. 2017.
4. Dne 3. 7. 2017 podal žalobce žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. K žádosti mimo jiné předložil pracovní smlouvu uzavřenou mezi ním a společností Assotiation Guma Produkt s.r.o. Dále předložil mzdový výměr a potvrzení o trvání pracovního poměru vystavené uvedeným zaměstnavatelem.
5. V průběhu správního řízení bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno souhlasné závazné stanovisko Úřadu práce České republiky.
6. Správní orgán I. stupně předvolal dne 31. 10. 2017 žalobce k provedení výslechu, na který se žalobce dostavil dne 21. 11. 2017. V průběhu výslechu mj. uvedl, že pracuje ve fabrice Mitas přes agenturu Assotiation Guma Produkt s.r.o. Zde pracuje již 7 – 8 let, přičemž pracovní pomůcky obstarává společnost Mitas a na jeho práci též dohlíží pracovníci této společnosti. Společnost Mitas také dohlíží na jeho přítomnost na pracovišti a stanovuje rozsah pracovní doby.
7. Žádné další výsledky správní orgán I. stupně (ani následně žalovaný) v řízení neprováděl.
8. Shora označeným rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 44a odst. 10 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zamítl žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Výslechem žalobce totiž bylo zjištěno, že fakticky vykonává zaměstnání pro jinou firmu (Mitas) než firmu, jež je uvedena v předložené pracovní smlouvě (Assotiation Guma Produkt s.r.o.). Správnímu orgánu se tak nepodařilo ověřit výkon zaměstnání žalobce v souladu s doloženou pracovní smlouvou.
9. K odvolání žalobce žalovaný nyní napadeným rozhodnutím nově formuloval výrok prvostupňového rozhodnutí, neboť správní orgán I. stupně řádně zjištěný skutkový stav podřadil pod chybnou právní normu (dle žalovaného nelze na případ žalobce použít § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců). Jinak však žalovaný setrval na závěrech správního orgánu I. stupně, že žalobce nevykonává zaměstnání pro zaměstnavatele uvedeného v předložené pracovní smlouvě, naopak vykonává zaměstnání v rozporu s dříve povoleným a nyní požadovaným účelem pobytu. Společnost Assotiation Guma Produkt s.r.o., která ani nedisponuje oprávněním ke zprostředkování zaměstnání jako agentura práce, žalobci pouze jednou měsíčně vyplácí odměnu za vykonanou práci, fakticky však žalobce práci odvádí pro společnost Mitas.

II. Obsah žaloby

10. Žalobce v žalobě namítá, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav věci.
11. Dle žalobce se žalovaný dostatečně nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, především neposoudil námitku, že správní orgány vycházely z provedených výslechů svědků, aniž by žalobce byl o jejich provedení v dostatečném předstihu uvědoměn a mohl být výsledkům přítomen a hájit tak svá práva.

12. Žalobce odmítá, že nevykonává činnost, pro kterou má povolenou zaměstnaneckou kartu. Žalobce nepopírá, že pracuje v sídle společnosti Mitas, nicméně zde vykonává činnost pro společnost Assotiation Guma Produkt s.r.o. Opačný závěr správní orgány řádně neprokázaly, naopak správní orgán I. stupně chybně založil své rozhodnutí pouze na výsledku žalobce. Navíc k otázce výkonu závislé práce by se měl vyjadřovat Státní úřad inspekce práce, nikoliv Ministerstvo vnitra na základě svých domněnek.
13. Žalobce namítá procesní pochybení žalovaného spočívající v absenci uvědomění o výsledku svědků.
14. Žalobce tvrdí, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s námitkou nedostatečné individualizace rozhodnutí na případ žalobce. Žalobce označuje za lež, že správní orgán I. stupně prováděl veškeré výsledky ve vztahu ke konkrétní osobě. Dle žalobce protokoly o výsledku byly provedeny ve vztahu k jedné neznámé osobě, jejíž jméno bylo cenzurováno.
15. Dle žalobce se správní orgány nedostatečně vypořádaly s posouzením přiměřenosti napadeného rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců.
16. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě především uvádí, že v průběhu řízení neprováděl žádné výsledky svědků. Proto jsou námitky žalobce vztahující se k údajným výsledkům svědků naprosto nedůvodné.
18. Ve zbytku žalobních námitek pak žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

IV. Argumentace při jednání

19. Žalobce při jednání odkázal na obsah žaloby a navrhl, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí.
20. Žalovaný setrval na své dosavadní argumentaci, poukázal na nesrovnalosti podané žaloby a navrhl žalobu zamítnout.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

21. Soud dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Soud musí předně zdůraznit, že ze spisového materiálu vyplývá, že správní orgány v průběhu řízení neprováděly žádné výsledky svědků. Jediný výsledek, který provedly, byl výsledek žalobce. Z těchto důvodů soud shledal nepatřičnými veškeré námitky žalobce týkající se údajného výsledku svědků, včetně tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k posouzení zákonnosti jejich provedení.
23. K dalším žalobním námitkám soud předesílá, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či

vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).

24. Podle § 44a odst. 10 zákona o pobytu cizinců ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit.
25. Podle § 46e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37 a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.
26. Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
27. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.
28. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
29. Podstatou nyní projednávané věci je, zdali žalobce vykonával a měl vykonávat práci pro společnost Mitas či společnost Assotiation Guma Produkt s.r.o., která byla označena za zaměstnavatele v předložené pracovní smlouvě i potvrzení o zaměstnání.
30. Soud se však ztotožnil se závěry správních orgánů, že žalobce u této společnosti nebyl zaměstnán, nýbrž jeho zaměstnavatelem byla společnost Mitas. Žalobce ve svém výsledku uvedl, že jím deklarovaný zaměstnavatel mu pouze hradí měsíčně odměnu za práci, veškeré pokyny k práci mu však uděluje zaměstnanec společnosti Mitas a tato společnost mu také zajišťuje veškeré pracovní prostředky a kontroluje a eviduje jeho přítomnost na pracovišti. Tyto skutečnosti dle soudu svědčí závěru, že žalobce je zaměstnancem této společnosti a nikoli společnosti Assotiation Guma Produkt s.r.o. Dle soudu je nutno za zaměstnavatele považovat společnost, do níž zaměstnanec dochází k výkonu práce, která mu uděluje pokyny a kontroluje jeho činnost či zaznamenává jeho přítomnost na pracovišti. S touto společností jej pojí zaměstnanecký vztah, na rozdíl od společnosti, od níž pouze inkasuje měsíční odměnu.
31. K uvedeným závěrům přitom bylo možno dospět na základě provedených důkazů, především informací získaných výsledkem žalobce. Obsah jeho výpovědi byl totiž jasný a nevzbuzoval jakékoli pochybnosti. A jak správně uvedl žalovaný, cizincova vlastní

výpověď hraje natolik důležitou roli, že již z ní samé může správní orgán dovozovat (ne)plnění účelu pobytu, pokud cizinec nevyvine další aktivitu k prokázání plnění účelu svého pobytu s cílem unést břemeno důkazní. Takto žalobce v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně ani před žalovaným nepostupoval, kdy vyjma zpochybnění skutkových závěrů správního orgánu I. stupně nenavrhл provedení dalších důkazů, které by svědčily jeho tvrzení.

32. Soud pak nemůže přisvědčit žalobci, že by se k předmětné otázce výkonu závislé práce měl vyjadřovat Státní úřad inspekce práce a nikoli Ministerstvo vnitra, neboť v projednávané věci se nejednalo o řešení předběžné (prejudiciální) otázky ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku 24. 7. 2019, č. j. 6 Azs 373/2018 – 30, při posuzování otázky, zda cizinec plní účel povoleného pobytu, je správní orgán rozhodující ve věcech pobytu cizinců oprávněn sám hodnotit charakter vykonávané výdělečné činnosti cizince a činit si o této otázce vlastní úsudek bez nutnosti obracet se dle § 57 odst. 1 písm. a) správního řádu s podnětem k zahájení řízení na příslušný správní orgán rozhodující ve věcech zaměstnanosti. Tento závěr lze plně vztáhnout též na nyní projednávaný případ, a proto soud tuto námitku neshledal důvodnou.
33. Soud se tedy ztotožnil s provedeným skutkovým hodnocením správních orgánů. Jestliže žalobce měl být dle zaměstnanecké karty zaměstnán u společnosti Assotiation Guma Produkt s.r.o., avšak z provedeného dokazování vyplynulo, že byl zaměstnán u společnosti Mitas, nelze než dospět k závěru, že nebyl zaměstnán v souladu s vydanou zaměstnaneckou kartou, neboli neplnil deklarovaný účel pobytu, tj. zaměstnání u společnosti Assotiation Guma Produkt s.r.o.
34. Pro úplnost pak soud uvádí, že žalobce v žalobě nikterak nenamítá, že by vykonávání práce pro společnost Mitas nebylo možno považovat za „jinou závažnou překážku“ ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
35. Soud konečně neshledal důvodným ani odkaz žalobce na § 174a zákona o pobytu cizinců, tedy chybné posouzení dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce. Správní orgán I. stupně uvedl, že dle Cizineckého informačního systému žalobce nemá na území České republiky žádné rodinné příslušníky a tuto skutečnost potvrdil žalobce také ve své výpovědi. Navíc žalobce nemá zpřetrhány vazby k domovskému státu, neboť v něm žije jeho manželka a 4 děti. K zásahu do soukromého života žalobce pak správní orgán uvedl, že žalobce je stále v produktivním věku a v případě návratu do země původu by mohl získat zaměstnání za srovnatelných podmínek jako ostatní občané. Žalobce pak v žalobě stran zásahu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života vyjma obecného konstatování neuvedl žádné nové skutečnosti nebo námitky, a proto soud neshledal žádný důvod, pro který by se měl odchýlit od závěrů správních orgánů. Pro stručnost tedy odkazuje na odůvodnění správních orgánů a uzavírá, že ani tuto námitku neshledal důvodnou.

VI. Závěr

36. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. května 2020

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D.
předseda senátu